

17. 12. 2025

RND/RDNN-5920-46/24/8/24

Gdynia, 16 grudnia 2024 r.

Prof. dr hab. n. med. Jacek Kot

Klinika Medycyny Hiperbarycznej i Ratownictwa Morskiego

Instytut Medycyny Morskiej i Tropikalnej w Gdyni

Gdański Uniwersytet Medyczny

OCENA

dorobku naukowo-badawczego, organizacyjno-dydaktycznego i rozprawy habilitacyjnej Pana dr n. med. i n. o zdr. Mateusza Zawadki z II Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Niniejsza ocena została opracowana na podstawie uchwały nr 420/2024 Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 18.09.2024 r. i dokumentów habilitacyjnych przesłanych drogą elektroniczną w dniu 2.10.2024 r. Do oceny była recenzja przedstawionego habilitacyjnego osiągnięcia naukowego wykorzystano kryteriów określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668).

Przebieg pracy zawodowej i rozwoju klinicznego zawarty w autoreferacie Kandydata potwierdza jego dedykację dziedzinie naukowej w zakresie anestezjologii i intensywnej terapii oraz jego zainteresowanie ultrasonografią jako wartościową metodę diagnostyczno-badawczą.

W swoim rozwoju naukowym dr n. med. i n. o zdr. Mateusz Zawadka uzyskał stopień naukowy doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu w 2021 roku po obronie z wyróżnieniem rozprawy doktorskiej pt. *„Zaburzenia funkcji rozkurczowej lewej komory w okresie okołoperacyjnym u pacjentów z wysokim ryzykiem powikłań sercowo-naczyniowych”*.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk medycznych łączna wartość bibliometryczna dorobku Kandydata wg raportu Biblioteki Uczelnianej Warszawskiego

Uniwersytetu Medycznego z dnia 27.05.2024 r. wynosi: Impact Factor 36,709 pkt; MNiSW – 1000 pkt.

Analiza piśmiennictwa naukowego Kandydata z tego okresu zawodowego wskazuje wyraźnie na ściśle zainteresowanie Habilitanta ultrasonografią i jej zastosowaniem w anestezjologii i intensywnej terapii.

Wybrane przez dr n. med. i n. o zdr. Mateusz Zawadka ze swojego dorobku naukowego do oceny osiągnięcia naukowego określonego w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668) publikacje obejmują siedem prac opublikowanych w latach 2021 – 2024 i przedstawionych pod wspólnym tytułem „*Zastosowanie ultrasonografii w anestezjologii i intensywnej terapii: wyzwania, innowacje i strategia akredytacji*”. Publikacje pochodzą z czasopism Q1 i Q2; pięć z nich to prace oryginalne, jedna to praca przeglądowa i jedna to rekomendacje kliniczne Polskiego Towarzystwa Anestezjologii i Intensywnej Terapii. Wskaźniki bibliometryczne tych publikacji wg raportu Biblioteki Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wynoszą: IF 28,856 pkt, MNiSW 780 pkt.

Lista wybranych publikacji stanowi cykl prac jednotematycznych dotyczących szeroko pojętej ultrasonografii w anestezjologii i intensywnej terapii i potwierdza, że w tej dziedzinie Kandydat „wykazuje się istotną aktywnością naukową”. Dorobek ten jest istotny naukowo, co potwierdza wysoki łączny Impact Factor i liczba punktów ministerialnych. Jednak, w mojej opinii, rodzaj publikacji będących oceną badań ankietowych, badań klinicznych obserwacyjnych i krajową implementacją rekomendacji międzynarodowych nie pozwala mi uznać „znaczącego wkładu autora” w rozwój uprawianej przez niego dziedziny naukowej.

Pierwsza praca cyklu, pt. „Critical Care Echocardiography: Barrier, Competencies and Solutions. A survey of over 600 participants.”, w której Kandydat jest pierwszym autorem międzynarodowej grupy (Zawadka M, Wong A, Janiszewska A, Sanfilippo F, La Via L, Sobieraj P, Abramovich I, Andruszkiewicz P, Jammer I.) została opublikowana w 2023 roku. Celem badania było określenie skali zastosowania echokardiografii point-of-care w oddziałach intensywnej terapii, stosowane metody uzyskiwania kompetencji w tym zakresie oraz wskazanie przeszkód utrudniających realizację tego programu. Zwaliowany przez radę

naukową ESICM kwestionariusz został rozesłany do lekarzy pracujących w oddziałach intensywnej terapii na terenie Europy. Odpowiedzi zbierane były anonimowo na podstawie wolontarystycznego udziału respondentów w ankiecie opartej o publiczną platformę SurveyMonkey. Odpowiedzi udzieliły 644 osoby z ponad 20 krajów. Wnioski zawarte w pracy, choć słusznie sformułowane na podstawie uzyskanych wyników, nie są reprezentatywne dla ogółu praktykujących klinicystów i nie niosą znaczącego wkładu do wydawania zaleceń.

Druuga publikacja pt. „Real-Time Ultrasound Guidance as Compared With Landmark Technique for Subclavian Central Venous Cannulation: A Systematic Review and Meta-Analysis With Trial Sequential Analysis” została opublikowana w 2023 roku; Kandydat jest pierwszym autorem (Zawadka M, La Via L, Wong A, Olusanya O, Muscarà L, Continella C, Andruszkiewicz P, Sanfilippo F.), Publikacja ta dowodzi umiejętności statystycznych i współpracy międzynarodowej Kandydata, jednak systematyczny przegląd piśmiennictwa połączony z meta-analizą jest jedynie narzędziem w pracach naukowych i nie dowodzi znaczącego autorskiego wkładu autora w dziedzinę medycyny.

Trzecia publikacja pt. „Consensus Defined Diastolic Dysfunction and Cardiac Postoperative Morbidity Score: A Prospective Observational Study” została opublikowana w 2021 roku. Celem publikacji było określenie częstości występowania powikłań okołoperacyjnych w grupie pacjentów podawanych operacjom kardiochirurgicznym, u których rozpoznana była śródoperacyjnie dysfunkcja rozkurczowa lewej komory. Wnioskiem pracy jest fakt, że „w większości przypadków ocena echokardiograficzna dysfunkcji rozkurczowej lewej komory oparta na wytycznych ASE/EACVI była możliwa” oraz że dopiero „badania interwencyjne będą w stanie odpowiedzieć na pytanie, czy leczenie ukierunkowane na poprawę funkcji rozkurczowej lewej komory jest w stanie poprawić wyniki w tej grupie pacjentów.” Kandydat jest równorzędnym pierwszym autorem w międzynarodowej grupie autorów oraz autorem korespondencyjnym (Kyle B, Zawadka M, Shanahan H, Cooper J, Rogers A, Hamarneh A, Sivaraman V, Anwar S, Smith A). Publikacja potwierdza umiejętności autora w przeprowadzeniu badań prospektywnych i współpracy międzynarodowej, ale praca ma jedynie charakter obserwacyjny i nie wynika z niej na czym polega autorski wkład Kandydata w rozwój dziedziny.

Czwarta praca pt. „Inferior vena cava distensibility during pressure support ventilation: a prospective study evaluating interchangeability of subcostal and trans-hepatic views, with both M-mode and automatic border tracing” została opublikowana w 2024 roku; Kandydat jest

jednym z dwóch równorzędnych współautorów wiodących (Zawadka M, Santonocito C, Dezio V, Amelio P, Messina S, Cardia L, Franchi F, Messina A, Robba C, Noto A, Sanfilippo F#). Prospektywna praca oceniająca żyłę główną dolną w dwóch projekcjach (podmostkowej i przezwątrobowej) doprowadziła do wniosku, że obie metody „nie mogą być uznawane za równoważne” oraz, że „wskazana może być ocena w kilku projekcjach i osiach”. Choć praca ta zawiera interesujące dane klinicznie oraz dowodzi umiejętności praktycznego przeprowadzenia badania klinicznego i krytycznej analizy wyników, to jednak sama z siebie nie prowadzi do nowatorskich wniosków klinicznych i do dalszego rozwoju dziedziny, szczególnie, że potwierdza jedynie wnioski wypływające z przeglądu systematycznego i meta-analizy przeprowadzonej w 2022 roku (patrz piąta publikacja Kandydata). Habilitant nie wyjaśnia też na czym polega jego własny wkład w rozwój dziedziny przy współdzieleniu głównego autorstwa.

Piąta publikacja pt. „Agreement between subcostal and transhepatic longitudinal imaging of the inferior vena cava for the evaluation of fluid responsiveness: A systematic review” została opublikowana w 2022 roku. Podobnie jak druga publikacja Habilitanta (patrz powyżej) ten artykuł dowodzi umiejętności statystycznych i współpracy międzynarodowej Kandydata, jednak systematyczny przegląd piśmiennictwa połączony z meta-analizą jest jedynie narzędziem w pracach naukowych i nie dowodzi znaczącego autorskiego wkładu autora w dziedzinę medycyny. Warto zauważyć, że Kandydat jest wymieniony jako szósty z ośmiu autorów (La Via L, Astuto M, Dezio V, Muscarà L, Palella S, Zawadka M, Vignon P, Sanfilippo F.) i nie deklaruje, jaki jego udział w tej pracy stanowi jego autorski wkład w rozwój dziedziny.

Szósta praca pt. „Mortality in patients with septic cardiomyopathy identified by longitudinal strain by speckle tracking echocardiography: An updated systematic review and meta-analysis with trial sequential analysis” została opublikowana w 2023 roku; Kandydat jest drugim autorem i nie był autorem korespondencyjnym (Pruszczyk A, Zawadka M, Andruszkiewicz P, La Via L, Herpain A, Sato R, Dugar S, Chew M, Sanfilippo F.). Praca ta stanowi uaktualniony przegląd systematyczny i meta-analizę z 2018 roku, w której Kandydat nie był współautorem. Podobnie jak poprzednie przywołane publikacje cyklu habilitacyjnego (druga i piąta), ta publikacja dowodzi warsztatu naukowego Kandydata i jego umiejętności współpracy w zespołach międzynarodowych, ale nie potwierdza autorskiego wkładu w rozwój dziedziny.

Siódma praca cyklu pt. „Echocardiography and Ultrasound Committee statement for the accreditation programme in point-of-care ultrasonography in Poland” została opublikowana w 2023 roku jako stanowisko Sekcji Ultrasonografii i Echokardiografii przy Polskim Towarzystwie Anestezjologii i Intensywnej Terapii. Kandydat jest pierwszym autorem i autorem korespondencyjnym (Zawadka M, Andruszkiewicz P, Gola W, Wong A, Czuczwar M.). Sam Habilitant deklaruje tę publikację jako uzupełniającą do cyklu habilitacyjnego. Zgodnie z deklaracją Kandydata dokument oparty jest na obowiązujących wytycznych największych towarzystw naukowych zajmujących się problematyką ultrasonografii point-of-care w stanach nagłych. Wytyczne powstały we współpracy z dr Adrianem Wongiem przedstawicielem sekcji General Intensive Care Ultrasound (GENIUS) przy ESICM. W ramach konsensusu wypracowano model akredytacji Polish Diploma of Critical Ultrasound (PDCU) przedstawiając zbiór kompetencji podstawowych oraz opisano planowaną ścieżkę edukacyjną uzyskania. Rekomendacje te stanowią potwierdzenie rozpoznawalności Kandydata w świecie naukowym i jego umiejętności współpracy krajowej i międzynarodowej, ale sama publikacja nie pozwala określić, jaki jego udział w tej pracy może stanowić jego autorski i indywidualny wkład w rozwój dziedziny.

Łączna wartość bibliometryczna całego dorobku Kandydata w chwili złożenia dokumentów habilitacyjnych wynosi IF 88,565 pkt, MNiSW 2227 pkt, co dowodzi dużej skuteczności publikacyjnej Kandydata.

Dodatkowe osiągnięcia dr n. med. i n. o zdr. Mateusza Zawadki potwierdzają jego dojrzałość naukową i potencjał dydaktyczno-organizacyjno-badawczy.

Zagadnienia badawcze prowadzone przez Kandydata nieuwzględnione w cyklu habilitacyjnym są bardzo szerokie i obejmują m. in. immunologię sepsy, intubację dróg oddechowych, COVID-19, płytki krwi, ból okołoperacyjny oraz zmęczenie i wypalenie zawodowe. Kandydat kierował też projektami badawczymi oraz prowadzi szeroko zakrojoną działalność dydaktyczną i organizacyjną. Bierze aktywny udział w konferencjach krajowych i zagranicznych oraz w pracach międzynarodowych towarzystw naukowych. Potwierdzeniem jego naukowych osiągnięć jest klasyfikacja na liście 100 liderów naukowych WUM w latach 2019-2022 na pozycji 43-ciej oraz w latach 2018-2021 na pozycji 42-giej.

Podsumowując, po zapoznaniu się z osiągnięciem naukowym dr n. med. i n. o zdr. Mateusza Zawadki przedstawionym w postępowaniu habilitacyjnym, wykazem opublikowanych prac naukowych i analizą bibliometryczną dorobku naukowego, informacją o osiągnięciach organizacyjnych i dydaktycznych **stwierdzam, że nie spełnia on wszystkich wymogów** stawianych kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Przedstawione do recenzji osiągnięcie Habilitanta, jakim jest wybrany przez Kandydata cykl prac naukowych, **nie może być – w mojej opinii - jednoznacznie uznany za "znacznym wkład autora" w rozwój** uprawianej przez niego dziedziny naukowej mimo, że łączny dorobek naukowy, doświadczenie kliniczne, osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczne oraz współpraca międzynarodowa potwierdzona nagrodami świadczą o tym, że **Kandydat „wykazuje się istotną aktywnością naukową”**.

Dlatego zwracam się do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o odroczenie postępowania habilitacyjnego Pana dr n. med. i n. o zdr. Mateusza Zawadki do czasu uzyskania osiągnięcia naukowego o istotnym wkładzie do uprawianej przez niego dziedziny naukowej.

 Digitally
signed by
Jacek Kot
Date:
2024.12.16
07:33:07 CET

Prof. dr hab. n. med. Jacek Kot